

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **Bc. S. H.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 10. 2014, čj. RO/3746/14/Dvo, v řízení o kasační stížnosti podané JUDr. D. H., Ph.D., proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2019, čj. 6 Ad 1/2015-73,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Všeobecné zdravotní pojišťovny, regionální pobočky v Ústí nad Labem ze dne 22. 9. 2014, čj. S-VZP-14-01855442-U72G, byla zamítnuta žádost Bc. S. H. o úhradu nákladů vynaložených na zdravotní služby poskytnuté v roce 2009 v Turecku. Odvolání Bc. H. proti tomuto rozhodnutí žalovaná rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Žalobou podanou u městského soudu dne 9. 1. 2015 JUDr. D. H., Ph.D., údajně v zastoupení Bc. H. se Bc. H. domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované.

[3] Městský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť dovodil, že byla podána neoprávněnou osobou - JUDr. H..

[4] Městský soud konstatoval, že spolu se žalobou byla předložena plná moc ze dne 5. 1. 2015, v níž je uvedeno, že Bc. H. uděluje v této věci plnou moc zmocněnci JUDr. H. pro celé soudní řízení správní; plná moc se vztahuje také na řádné a mimořádné opravné prostředky a na žádost o osvobození od soudních poplatků. Dne 3. 1. 2017 však Bc. H. městskému soudu oznámila, že plnou moc ze dne 5. 1. 2015 nepodepsala, zastoupení zmocněncem na jejím základě není platné, neboť plná moc byla zfalšována. K výzvě městského soudu JUDr. H. uvedl, že originál plné moci nemá k dispozici a podpisu plné moci nebyl přítomen; důvodem zastoupení byla rodinná výpomoc. Bc. H. dále s městským soudem nekomunikovala a soudní písemnosti jí byly doručovány fikcí. K jednání městského soudu se Bc. H. nedostavila. Řádná plná moc, kterou by Bc. H. zmocnila JUDr. H. ke svému zastupování, se nenachází ani ve správním spise.

II. Kasační stížnost

[5] JUDr. H. (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení městského soudu kasační stížností. Stěžovatel namítl, že dne 9. 1. 2018 v řízení před městským soudem vznesl podnět k ustanovení opatrovníka Bc. H., která je neznámého pobytu. Městský soud ovšem na tento podnět nereagoval. Stěžovatel uvedl, že Bc. H. podala na některé své příbuzné trestní oznámení, s čímž může souviset i její stanovisko ke sporné plné moci. Stěžovatel zdůraznil, že Bc. H. se rozhodně nevyjádřila tak, že by na žalobě netrvala. Důvod, pro který se nedostavila k jednání městského soudu, mohl spočívat v její hospitalizaci a městský soud mohl o žalobě rozhodnout i v její nepřítomnosti. Stěžovatel s odkazem na § 29 odst. 3 o. s. ř. zdůraznil, že Bc. H. trpí duševní poruchou a postupem městského soudu jí byla odepřena spravedlnost, protože její zdravotní stav nebyl vzat v úvahu. Podle názoru stěžovatele městský soud jmenované odepřel spravedlnost rovněž tím, že odmítl žalobu pro nedostatek plné moci, který měl vyjít najevo až po zahájení řízení, po osvobození od soudních poplatků, po vyjádření účastníků řízení a po jednání konaném v březnu 2019. Odmítnutím žaloby ztratila Bc. H. možnost obrany proti rozhodnutí žalované.

[6] Stěžovatel navrhl, aby NSS usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž by měl být Bc. H. ustanoven opatrovník.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Stěžovatel napadl usnesení městského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

[9] NSS předně podotýká, že po podání kasační stížnosti učinil městský soud na základě pokynu NSS k osobě Bc. H., a to zejména s ohledem na její zdravotní stav, další šetření, které je rozvedeno níže.

[10] Podáním ze dne 31. 10. 2019 sdělil stěžovatel městskému soudu, že současný pobyt Bc. H. mu není znám. Její pobyt se nepodařilo zjistit ani dalším šetřením. Podáním doručeným prostřednictvím datové schránky Bc. H. sdělila, že trvá na tom, že stěžovatel se podílel na falzifikaci jejího podpisu na plné moci, k čemuž instruoval její matku. Žaloba

podaná v roce 2015 byla podána proti její vůli a Bc. H. nebyla o řízení o ní informována stěžovatelem ani svým otcem MUDr. H.. Z dokumentace opatřené městským soudem je zřejmé, že Bc. H. trpí závažnou duševní poruchou, pro kterou byla opakovaně hospitalizována (posudek o invaliditě ze dne 17. 12. 2019). Z výsledků rozsáhlého šetření provedeného městským soudem však neplyne, že by bylo soudem rozhodnuto o omezení svéprávnosti Bc. H. a byl jí ustanoven (hmotněprávní) opatrovník.

[11] Za této situace nelze než ve shodě s městským soudem konstatovat, že Bc. H. neudělila stěžovateli plnou moc ze dne 5. 1. 2015. Bc. H. opakovaně udělení plné moci popřela a stěžovatel jiným způsobem existenci jejího zastoupení neprokázal (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 As 405/2017-33, č. 3860/2019 Sb. NSS).

[12] Důvodná v této souvislosti není ani námitka stěžovatele, že městský soud neustanovil Bc. H. tzv. procesního opatrovníka, a to z důvodu jejího zdravotního stavu a neznámého pobytu. Za situace, v níž byla žaloba podána za Bc. H., aniž jmenovaná k tomu stěžovatele alespoň dodatečně zmocnila, nelze než žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout jako podanou neoprávněnou osobou (viz opět rozsudek rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 As 405/2017-33). Bc. H. tak přísně vzato ani účastnicí (žalobkyní) tohoto řízení není. Její označení jako žalobkyně v záhlaví rozhodnutí městského i zdejšího soudu pouze odráží skutečnost, že údajně v jejím zastoupení byla žaloba podána.

[13] V této souvislosti NSS podotýká, že sice z lidského hlediska chápe snahu příbuzných Bc. H. chránit její zájmy, ale nutno říci, že způsob, který zvolili, k tomuto cíli v této věci nemůže vést.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[15] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalované nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec její běžné činnosti a Bc. H. v souvislosti s tímto řízením podle obsahu spisu žádné náklady nevynaložila.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 9. června 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu